

De Groten + de Kleintjes = Verschrikkelijke Sneeuwmannen

Op zaterdag 8 december zouden wij bij een fort in Renswoude boompjes gaan omzagen. Dit ging helaas niet door vanwege de sneeuwval, maar daar kwam wel iets anders voor in de plaats. Een mooie wandeling door het sneeuwwitte bos! Van te voren werd er al een heus sneeuwballengevecht aangekondigd.

We verzamelden bij de Groenhof en vrijwel meteen werd de groep -zonder het af te spreken- in twee kampen verdeeld. Namelijk 'de Kleintjes' en 'de Groten'. Voor de wandeling moesten we eerst naar Prattenburg fietsen, maar dat kon nauwelijks meer fietsen genoemd worden. Het werd een glibberend spektakel waarbij vooruit komen al erg knap was. Toen we eenmaal onze fiets hadden geparkeerd, begonnen we met de wandeling. De Kleintjes waren van het begin af aan al heel actief en bekogelden de Groten met ongeveer 30 sneeuwballen per minuut. Dat is op zich al een hele prestatie. De Groten hielden echter stand en vochten hard terug. Zelfs de onpartijdige begeleiders werden slachtoffers van dit ijskoude gevecht. Op gegeven moment leek het alsof de twee meiden van de Groten (waarvan nota bene één nieuweling) het hoofddoelwit waren geworden. Gelukkig waren daar de twee galante heren van de Groten: ze vormden een menselijk schild én tackelden af en toe een Kleintje. Na een uurtje tot anderhalf uurtje gelopen te hebben, hielden we een pauze. De warme thee en chocolademelk werden gretig ontvangen en al gauw waren de speculaasbrokken en chocoladeletters verdeeld. Voor wie de thee of chocolademelk te warm was, kwam de sneeuw goed van pas. Tijdens het pauzeren zagen we ook nog een ree, die razendsnel door de bomen heen rende. Na de pauze ging de barre, maar mooie wintertocht weer verder. Naast de sneeuwballen werd er volop genoten van het mooie witte landschap. Af en toe moest je gewoon blijven staan om even te genieten van de sneeuw. Voor één van ons was een vlak nog niet belopen sneeuw heel aantrekkelijk en die heeft het

dan ook versierd met sneeuwengeltjes. Die vredesengeltjes konden de strijd echter niet stoppen en de gevechten werden steeds heviger. Iedereen (op misschien de begeleiders na) heeft minstens drie sneeuwballen in het gezicht gekregen. Maar ach, daar worden we hard van! De Kleintjes hadden in ieder geval een enorm doorzettingsvermogen door de hele wandeltocht sneeuwballen te gooien. De Groten waren op

gegeven moment zo hard geworden van alle tegenslagen dat ze gewoon nonchalant verder liepen als er weer een sneeuwbal de rug of het hoofd raakte. Toen we weer bijna bij de fietsen waren aangekomen, zagen we er waarschijnlijk uit als een groep Verschrikkelijke Sneeuwmannen. Wél een groep Verschrikkelijke Sneeuwmannen met een glimlach van oor tot oor, want wat hadden wij genoten van de wandeling. Zelfs van het sneeuwballengevecht!

Karlijn

Foto's: Bas Drost